

FORUM

2010
TSJEKKISK-NORSK FORUM

č. 69, listopad 2010

nr. 69, november 2010

Milí členové TNF, milí přátelé!

Sláva, hurá, letní čas je za námi. A volby taky. Nastavil jsem opět se skřípěním zubů desaterý hodiny na normální středoevropský čas a oddal jsem se představám, jak to asi bylo v dobách, kdy čas určovalo jen slunce na obloze. Když už čas posunujeme, tak by se v Norsku měl měnit prvního října a pak zase až posledního dubna. V zimním čase by se ráno měla jedna hodina přidat a ve dvanáct v poledne by měla být rovnou jedna odpoledne. Biorytmům neutečeme a s přírodou nejsou žerty. Více fotonů na sítnici nás nutí k rozmnožování. Ne, že bych neměl rád světlo, ale všeho s mírou. Půjde-li to takhle dostatečně dlouho, přežijí pouze jedinci, kterým se vyvine někde na těle knoflík, co přešoupne hormony hodinu sem, hodinu tam. Zkusil jsem si, při přetáčení hodinek ve tři ráno o hodinu zpátky, taky zakroutit uchem, co kdyby, nic se

nestalo. V příštích volbách dostane můj hlas strana, která bude mít v programu návrat k přírodě, zrušit letní čas. Jen aby hned po volbách nešli do koalice s někým, kdo naopak nalákal voliče na zachování letního času a nikdy jinak. Když pozorujete českou podzimní povolební scénu, není to zas tak planá obava. Neříkám, že se to nedá přežít, ale každá manipulace přináší nejistotu a je protivná. Jedno je ale jisté: na hezkých pár měsíců teď bude pokoj, napadne sníh, dáme si guláš na mikulášské, dostaneme dárky pod stromeček, za týden potom o půlnoci přivítáme nový rok, zletilí alkoholem...TNF vám tímto přeje veselé Vánoce a šťastný nový rok 2011.

Zdeněk Bartoň

Norská inspirace – kultura občanského života v česko-norském dialogu.....	2
Minipříběh.....	2
Norská pomoc České republice v oblasti uchování evropského kulturního dědictví.....	3
Solgløtt: další kapitola za námi	5
Solgløtt: neste kapittel avsluttet	6
Solgløtt zahájil novou fázi své existence	6
Třídění odpadů v Oslo.....	7
Pozvánka na Mikuláše 2010	8

Norská inspirace – kultura občanského života v česko-norském dialogu

Velvyslanectví České republiky v Oslo zve všechny zájemce na prezentaci publikace vydané v rámci projektu „Norská inspirace – kultura občanského života v česko-norském dialogu“. Publikaci vydávají Nadace rozvoje občanské společnosti a Norský helsinský výbor ve spolupráci se Sdružením pro vydávání revue Prostor. Publikaci, která je vydána

v českém a norském jazyce, představí norští a čeští autoři v Literárním domě (Wergelandsveien 29, Oslo) dne 9. 12. 2010 od 16.00 hodin.

*Jitka Jirásková,
Velvyslanectví České republiky*

Minipříběh

Nejen v Oslo žijí a pracují Češi, ale také dále na severu, ba i za polárním kruhem.

Kdo by náhodou navštívil letos v létě golfové hřiště v Breivikeidet (ca 50 km severovýchodně od Tromsø) mohl tam potkat Čecha - mladého muže z Pardubic - Aleše, jak se „vozí“ na traktůrku se speciální sekačkou na úpravu golfového hřiště, nebo se stará o hosty v golfovém klubu. Fotograf ho zachytil na golfovém vozítku, kde se s ním ochotně vyfotografovaly místní norské děti.

Kde se tam vzal? Chtěl získat praxi a trochu se zdokonalit v norštině. Do Tromsø na dvouměsíční jazykovou praxi odletěl v rámci programu pro pracující hosty. Pracující host pracuje za stravu a ubytování v hostitelské rodině, a za kapesné. Odletěl

sám. Nechtěl po absolvování jazykového kurzu zůstat v Oslo, kde žil a stýkal se s poměrně velkou komunitou Čechů a Slováků, a neměl zde mnoho příležitostí ke konverzaci v norštině. Rozhodl se nějaký čas žít mezi norskými mluvčícími lidmi. Říká, že udělal správné rozhodnutí, že od prvního dne zde žije mezi lidmi přátelskými, hodnými i ochotnými s ním trpělivě norský mluvit i v situacích, kdy by se snáze a rychleji domluvili anglicky. A vypomáhat si rodným jazykem? Tak k takovému „úniku“ tam nemá žádnou příležitost. Cítí, že Norové oceňují jeho snahu mluvit jejich řečí.

Zalíbilo se mu tam v těch končinách a mezi těmi lidmi, a tak si původně dvouměsíční pobyt prodloužil do konce golfové sezony, tj. do začátku zimy, která tam na severu přichází dříve, zhruba na přelomu září a října. Tu zimu za polárním kruhem by chtěl zažít na vlastní kůži, a proto si po golfu sehnal další práci. Domů jen vzkázal: „návrat se odkládá“. Na kdy? Uvidí se. Minipříběh, který začal letos v červnu, je vlastně stále teprve na začátku

Text a foto z Tromsø a okolí (tato a následující strana): Zdeněk Martínek.

Norská pomoc České republice v oblasti uchování evropského kulturního dědictví

Jak mnozí z Vás již určitě zaznamenali, od roku 2004 je jedním ze zdrojů mezinárodní pomoci České republice i tzv. Finanční mechanismus zemí Evropského hospodářského prostoru (EHP) a Finanční mechanismus Norska. Přístup k čerpání prostředků z Finančních mechanismů EHP/Norska získala Česká republika vstupem do Evropské unie v roce 2004. Částka alokovaná pro ČR byla celkem 110,91 mil. € pro období let 2004 – 2009, z toho 48,54 mil. € bylo a stále je poskytováno z Finančního mechanismu EHP (Norsko, Lichtenštejnsko a Island) a 62,37 mil. € z Norského finančního mechanismu (pouze Norsko). Pomoc byla určena pro ekonomicky slabší země v Evropském hospodářském prostoru (EHP), a to prostřednictvím grantů na investiční a rozvojové projekty ve schválených prioritních oblastech. Finanční příspěvky těchto zemí mají podpořit ekonomické a sociální vyrovnání států rozšířeného

EHP a pomoci novým členským zemím s vytvářením takových podmínek, aby se noví členové mohli plně účastnit rozšířeného vnitřního trhu. Donorské země, což je zejména Norsko, si těmito příspěvky naopak zajišťují vstup na trh EU. Hlavní prioritní oblastí těchto Finančních mechanismů je v České republice Uchování evropského kulturního dědictví (dále: Ochrana životního prostředí; Rozvoj lidských zdrojů; Zdravotnictví a péče o dítě; Podpora udržitelného rozvoje; Vědecký výzkum a vývoj, Implementace Schengenského acquis, Posilování justice; Technická pomoc). Prioritou je zejména ochrana a obnova nemovitého a movitého kulturního dědictví, se zvláštním zřetelem na rozvoj regionů a historických území.

Na základě výzev, vyhlášených tzv. Národním kontaktním místem (Ministerstvo financí – Centrum pro zahraniční pomoc), předkládaly organizace i jednotlivci své žádosti o grant na podporu projektů. Jedná se jednak o individuální projekty (celkem 84,1 mil. €) a tzv. blokové granty (celkem 21,7 mil. €). Celkem v programovacím období let 2004 – 2009 proběhly tři výzvy (2005, 2006 a 2007). Jedním z podpořených projektů ve výzvě č. 3 byla i Národní galerie v Praze se svým projektem na komplexní

modernizaci bezpečnostních systémů. V oblasti kultury tyto prostředky dosud podpořily 58 velkých projektů (rekonstrukce hradů, zámků, kostelů, synagog, muzeí a jiných památek) v celkové výši 43,7 mil. € (což je 52% celkové částky na tento typ projektů). A není všem dnům konec, protože se připravuje nové programovací období (a tedy i finanční podpora z tohoto zdroje) na léta 2009 – 2014. Alokace pro Českou republiku je celkem 131,80 mil. €, to je cca 3,27 mld. CZK, z toho v rámci Finančního mechanismu EHP 61,4 mil. € a v rámci Finančního mechanismu Norska 70,4 mil. €.

Národní galerie v Praze – Projekt Modernizace bezpečnostních systémů v prostředí muzea/galerie

Národní galerie v Praze je jedinou muzejní institucí v ČR, které se zatím podařilo v rámci grantů FM EHP/Norska uspět dvakrát. Poprvé ve výzvě č. 2 s projektem Karel Škréta (1610 – 1674): doba a dílo (rozpočet 596 tis. €), podruhé pak ve Výzvě č. 3 s projektem „Modernizace bezpečnostních systémů v prostředí muzea/galerie“ (rozpočet 1 025 tis. €).

Možná někoho ze čtenářů napadne, proč je třeba tak velké peníze investovat do bezpečnostních systémů. Bohužel je to v dnešní době stále nutné. Českem se přehnala první vlna masivního napadení památkových objektů hned po listopadu 1989. Spolu s otevřením hranic a otevřením nových trhů pro umělecké předměty vzrostl počet vloupání do kulturních institucí (zejména kostelů) v roce 1990 více než desetkrát. V roce 1989 bylo policií registrováno 51 vloupání do kulturních objektů, v roce 1990 jich bylo 611 a v roce 1992 dokonce 996. Další vývoj ukazuje následující jednoduchý graf.

Postupně se tedy i situace v ČR zejména díky masivní podpoře státu vrátila do normálu. Daň, kterou ale za nepřipravenost na boj s nejdříve živelným, ale později organizovaným zločinem, je dost značná. Odhaduje se, že v devadesátých letech přišla země o cca 30 - 40 tisíc významných památek, které zmizely zejména v zahraničí. Některé se podařilo vypátrat, některé zmizely nadlouho, ale i po téměř dvaceti letech lze některé z nich objevit v aukcích nebo obchodech i nejvýznamnějších aukčních domů.

Národní galerie v Praze nezůstala ušetřena. Vlastně největší a mediálně nejzajímavější loupež se

stala v noci na 6. května 1991, kdy ze sbírky francouzského umění ve Šternberském paláci byly ukradeny čtyři obrazy Pabla Picassa (viz obrázky) astronomické ceny na tehdejší i dnešní poměry (cca 100 mil. USD).

Obrázek 1 – Pablo Picasso: Mandolína a pernod

Obrázek 2 - Pablo Picasso: Stůl s pohárem

Obrázek 3 - Pablo Picasso: Přístav v Cadaqués

Policii se za pomoci poctivějších obchodníků s uměním podařilo obrazy po asi půl roce objevit a pachatele zatknout. Tato krádež nakonec paradoxně podpoře zabezpečení kulturního dědictví pomohla. Vláda od té doby uvolňuje každoročně prostředky pro

zvláštní program, ze kterého jsou dotace na tyto účely poskytovány. A Národní galerie v Praze si nepřeje nic podobného už zažít. Proto velmi intenzivně pracovala na shánění prostředků pro dokončení modernizace svých poněkud zastaralých bezpečnostních systémů. Stát mohl jen omezeně podpořit její nároky na jejich komplexní rekonstrukci. Díky norské podpoře se to podařilo (Norsko platí 85% celkových nákladů projektu).

Obrázek 4 - Pablo Picasso: Absint a karty

Vlastní projekt řeší dokončení modernizace bezpečnostních systémů na 5 objektech NG (Veletržní palác; Palác Kinských; Klášter sv. Anežky České; Šternberský palác, Klášter sv. Jiří). Vedle nahrazení

morálně i technicky zastaralých technologií technologiemi a prvky novými s vysokou mírou integrace dojde i k centralizaci jejich řízení z centrálního operačního střediska. Na všech objektech se instaluje elektronická ochrana perimetru budov (plášťová ochrana), ochrana vnitřních prostor NG a ochrana předmětů vystavených v expozicích. Použitými prostředky ochrany jsou prvky elektrické zabezpečovací signalizace, elektrické požární signalizace a uzavřeného televizního okruhu (kamerového systému vnitřního i venkovního). Ochrana perimetru budovy se tedy oproti běžným systémům rozšířila i na venkovní plochy (střechy, nádvoří a zahrady). Právě zahrada Šternberského paláce byla kritickým místem při krádeži čtyř Picassových obrazů v roce 1991.

Partnerem projektu je Norský památkový úřad (Riksantikvaren), se kterým je konzultována vybraná technologie, technická a technologická část projektu a metodické materiály, které jsou v rámci projektu připravovány.

Norský finanční mechanismus tak významně přispívá k zabezpečení a trvalému uchování nejvýznamnější sbírky výtvarného umění ČR. Upozorní Vás na to při Vaší případné návštěvě i informační tabule u všech vstupů do Národní galerie v Praze.

Jitka a Pavel Jiráskovi.

Solgløtt: další kapitola za námi

Vážení přátelé,

Celá naše krajanská obec byla před časem informována panem Janem Zimou o jeho akcích, které téměř rok podnikal jménem Norsk Slovakisk Forum proti Stiftelsen Solgløtt, Tsjekkisk-Norsk Forum a Norsk Slovakisk Forening. Celá záležitost byla politováníhodná a musíme jen doufat, že nepoškodila dobrou pověst Čechů a Slováků v Norsku. Jednalo se v podstatě o smyšlené napadení jak nás všech, co jsme léta pracovali na Storsandu, abychom umožnili prázdninové pobyty dětem uprchlíků z Československa v době komunistického temna, tak i naší další krajanské generace, která energicky realizovala demokraticky zvolené rozhodnutí prodeje nemovitostí na Storsandu.

Pan Jan Zima se nespokojil s očerňováním československých vztahů v novinách Dagbladet a s rozesíláním svých neuvěřitelných spisů na záhadným způsobem získané e-mailové adresy českých a slovenských krajanů. S neúnavnou vynalézavostí též zaměstnával norské úřady, i nás ve výboru nadace

Solgløtt. Zdálo se, že jeho osobním cílem zpočátku bylo získat vliv a moc nad hodnotami, které připadají nadaci Solgløtt, později pak už jen v desperaci vyhrát tento svůj "ztracený boj", který bohužel začal.

Dnes se to snad zdá i zábavné, ale každý si jistě dovede představit, jakou atmosféru pan Zima navodil, když posílal své matoucí stížnosti na norské úřady. Když pan Zima zjistil, že nemůže dosáhnout moci nad finančními prostředky nadace, tak se snažil aby registrace naší nadace Solgløtt byla oficiálně zrušena a hodnoty, které v budoucnu můžeme použít na mnoho našich dobrých účelů, se snažil převést na norský Červený kříž. Výbor nadace Solgløtt byl díky tomu žádán o různé historické dokumenty. O některých dokumentech pan Zima tvrdil, že neexistují a na základě toho označoval jiné předložené dokumenty za falešné. V tomto spojení bych chtěla poděkovat zvláště paní Marii Průchové a panu Janu Červenkovvi, bývalým členům dřívějších výborů, za profesionální vedení tehdejší dokumentace.

Po této rekapitulaci je přirozené čtenářům Věstníku sdělit, že jak **Lotteri-og Stiftelsestilsynet tak i**

Ministerstvo spravodlnosti "stížnosti" pana Zimy zamítly, čímž je tato věc uzavřena.

Na závěr bychom rádi podotkli, že přestože výbor nadace Solgløtt byl tímto zpoždován ve své práci, budeme již v příštím čísle Věstníku moci uveřejnit, co a jak můžeme podniknout v rámci nadace; ref.

informaci podepsanou Karlem Babčickým v tomto čísle Věstníku.

Za nadaci Solgløtt
Eva R. Káral

Solgløtt: neste kapittel avsluttet

Kjære venner,

De fleste av oss ble tidligere holdt informert av herr Jan Zima om hans aktiviteter, som han i løpet av det siste året foretok seg som leder av Norsk Slovakisk Forum mot Stiftelsen Solgløtt, Tsjekkisk-Norsk Forum og Norsk Slovakisk Forening. Hele saken var beklagelig og vi må bare håpe at den ikke har skadet omdømme til Tsjekker og Slovakere i Norge. Det dreide seg om angrep både på alle oss som i en årrekke i kommunisttiden har jobbet for å muliggjøre opphold av barn av tsjekkosllovakiske flyktninger på Storsand, så vel som på den nye generasjon av landsmenn som på en energisk måte realiserte foreningens beslutning om salg av eiendommen på Storsand.

Herr Jan Zima nøyde seg ikke med usann baksnakking av tsjekkisk-slovakiske relasjoner i Dagbladet, og spredning av sine utrolige påstander til e-mail adresser som han på en ukjent måte fikk tak i. Han beskjefteget også norske myndigheter såvel som styret i Stiftelsen Solgløtt med stadig nye påstander. Det synes at hans personlige motivasjon først var å skaffe seg inflytelse og makt over verdiene tilhørende Stiftelsen Solgløtt, og når det ikke gikk, prøvde han på en desperat måte å vinne dette "tapte slaget" som han dessverre igangsatte.

Saken kan idag kanskje synes litt morsom, men det er sikkert mulig å forestille seg hva slags atmosfære herr Zima skapte når han sendte sine mildt sagt

forvirrende klager til norske myndigheter. Når Jan Zima så at han ikke kan oppnå makt over finansmidlene til Stiftelsen Solgløtt, prøvde han på å få til annullering av registreringen av vår stiftelse og overføring av verdier, som vi i fremtiden skal bruke til mange gode veldedige formål, til Røde Kors. Styret i stiftelsen ble på bakgrunn av hans klager bedt av myndighetene om fremleggelse av flere historiske dokumenter. Noen av dokumentene påsto herr Zima var ikke eksisterende, andre betegnet han som falske. I denne sammenheng vil vi gjerne takke Marie Prucha og Jan Cervenka, tidligere medlemmer i foreningens og stiftelsens styrer, for profesjonell arkivering av daværende dokumentasjon.

Etter denne rekapitulering er det på sin plass å meddelle leserne av Vestnik at **både Lotteri- og Stiftelsestilsynet og Det Kongelige Justis- og politidepartementet klagen fra herr Jan Zima avviste og saken er således avsluttet.**

Avslutningsvis ønsker vi å nevne at selvom styre for Stiftelsen Solgløtt var med dette heftet og forsinket i sitt arbeid, vil vi i neste nummer av Vestnik offentliggjøre hva og hvordan vi kan gå fremover med stiftelsen, ref. informasjon undertegnet av Karel Babčický i dette nummeret av Vestnik.

For Stiftelsen Solgløtt
Eva R. Karal

Solgløtt zahájil novou fázi své existence

Stiftelsen Solgløtt har gått over til en ny type virksomhet. Dens hovedoppgave er nå å forvalte kapitalen fra salget av eiendommen i Storsand. Gevinstene fra denne virksomheten vil bli brukt til støtte for konkrete prosjekter, som bidrar til økt forståelse og samkvem mellom Norge på den ene siden og Tsjekkia og Slovakia på den andre. I prinsippet kan både enkelt personer og grupper søke om prosjektbistand. Nærmere opplysninger om fremgangsmåten vil bli offentligjort på stiftelsens webside, som er under utarbeidelse. Allerede i år var det bevilget kontantstøtte andel til deltakelsen av synshemmede tsjekkiske skiløpere i Ridderrennet, samt til utgivelsen av en bok til norsk-slovakisk forfatter Ivan Čičmanec.

Po mnohaleté činnosti zasväcené deťom československého exilu, a po následujícím prodeji

nemovitosti ve Storsandu, který se nečekaně zkomplikoval (viz vysvětlení v jiném článku tohoto vydání) vstupuje nadace Solgløtt do dalšího období své existence. Tentokrát je středem zájmu nadace jakákoliv činnost, která poslouží k prohloubení vzájemného poznání Norů na jedné straně a Čechů a Slováků na straně druhé. Rozhodnutí podporovat snahy o sblížení těchto národů a přispět tak k rozvoji jejich přátelských styků je přirozenou reakcí na změněné poměry po pádu komunismu. Zodpovědně spravovat kapitál získaný prodejem ve Storsandu je nyní hlavní činností nadace, výnosy z této činnosti budou vydávány na podporu výše zmíněných aktivit.

Toto je v kostce změna, která se s nadací Solgløtt stala, skutečnost je ovšem mnohem obsáhlejší, protože aby všechno proběhlo podle platných předpisů bylo zapotřebí navrhnout, odsouhlasit a provést řadu změn,

mimo jiné i pozměnit stanovy, aby reflektovaly novou situaci. Navíc se v současnosti dokončují administrativní úkony nutné k tomu, aby budoucí činnost probíhala transparentně a bez zádrhelů. Výsledkem budou jasné pokyny ohledně toho jaký druh projektu a aktivit je preferován, kdo, kdy a jakým způsobem může žádat o jejich podporu, včetně formulářů usnadňujících celou proceduru. Toto všechno, plus průběžné novinky ze života nadace, bude dostupné na nových webových stránkách Solgløttu, které se připravují - oficiální internetová adresa bude zveřejněna v příštím čísle krajaňského věstníku.

Přesto, že právě končící přelomový rok byl poněkud chaotický, podařilo se přes částečnou

improvizaci skromně podpořit dvě akce, které si to opravdu zasloužily. V prvním případě jsme Nadaci Leontinka uhradili chybějící částku nutnou k účasti českých zrakově postižených lyžařů na Ridderrennet (viz předchozí dvě čísla TNF věstníku) – po sbírkách, mj. v TNF, šlo ještě o zhruba NOK 9000. Další akcí byla podpora vydání sbírky povídek slovensko-norského spisovatele Ivana Čičmance částkou € 800.

Za nadaci Solgløtt
Karel Babčický

Třídění odpadů v Oslo

Příchod do Oslo pro mě neznamenal jen změnu státu či národa, ale i přechod z vesnice do velkoměsta. A s ním spojená různá úskalí. Jedním z nich bylo, pro základní přežití v cizí zemi v podstatě nepotřebné, pro mne však přesto důležité třídění odpadů.

V obci, ze které pocházím, se s tříděním v dnešním pojetí začalo již v 90. letech a tak můžu říct, že jsem s ním vyrostla. Bylo pro mě zcela běžné házet plastové obaly do jednoho koše, papír do dalšího a na bioodpad jsme měli speciální malou popelnici, kterou pak tatínek vyprazdňoval na kompost. A protože jsem odpad chtěla třídít i zde, začala jsem se o toto téma zajímat skoro ihned po mém příjezdu. Odpadky přece produkujeme pořád, když se máme dobře i když se nám moc nedaří, když hledáme práci i když si užíváme dovolené.

Můj přítel, který sem přijel o pár měsíců dříve, mi ukázal velice vkusné zelené zvony, do kterých se odpad třídí. Mým úkolem pak už bylo jen najít, kde jsou zvony na co, popř. zjistit, kde zvony jsou, ale ne na to, co do nich potřebujeme vyhodit a kde zvony vůbec nejsou, i když by měly být.

1. září loňského roku se ledy hnuly a v Oslo se rozběhl pilotní program nového způsobu třídění odpadů. Největší změnou oproti dosavadnímu způsobu bylo to, že vytríděný odpad, konkrétně plasty a bioodpad, se má vyhazovat ve speciálních barevně odlišených igelitových taškách současně s ostatním odpadem doma, do normální popelnice/kontejneru, tedy tam, kam se vyhazoval koš doposud. To by mělo ulehčit třídění jak nejvíc je to možné a mělo by to odstranit hledání zvonů a chození s naditými igelitkami plnými plastů. Tato vize mě nadchla a proto jsme naši domácnost přihlásili do pilotního programu také.

A při prvním kole rozšiřování projektu jsme i my dostali startovní balíček s informacemi a s modrými (plasty) a zelenými (bioodpad) igelitkami. Už máme za sebou první měsíc nového třídění a

musím přiznat, že je velmi pohodlné. I když jsme museli najít místo na další koše a postavit je do skříně místo hrnců a misek (ty se teď na sobě naskládají tyčí na polici v kuchyni), tato malá změna nám ušetří čas a všem pak životní prostředí. S naším novým barevným tříděním jsme seznámili i návštěvu, která se s chutí do sortování odpadu zapojila také (viz foto). Vám všem, kteří chcete o třídění odpadů v Oslo vědět více doporučuji adresu http://www.renovasjonsetaten.oslo.kommune.no/kildesortering_i_oslo/, na které jsou informace přímo od zdroje! A třeba pak zjistíte, stejně jako my, že třídění nás nic nestojí, ale má velký význam pro všechny.

Text a foto: Petra Krylová

Výbor Česko-norského spolku ve spolupráci s Norsko-slovenským spolkem si vás dovolují co nejsrdečněji pozvat na tradiční

MIKULÁŠSKOU ZÁBAVU

Kdy: v sobotu 4. prosince 2010 od 16:00

Kde: Majorstua eldresenter, Slemdalsveien 3A
(ve stejných prostorách jako loňského roku)

Co vás čeká:

- občerstvení k zakoupení (jídlo i pití)
- zábavný program pro děti
- snad i letos přijde Mikuláš s Andělem a Čertem a přinese dětem nadílku
- bohatá tombola pro velké i malé.

Vstupné:

členové TNF a NST	NOK 20,-
ostatní	NOK 40,-
děti	NOK 10,-

Závazné přihlášky s počtem dospělých i dětí zašlete prosím na e-mailovou adresu renata.haugen@seznam.cz nebo SMS na mobil 97644257 nejpozději **do 26. listopadu 2010.**

Dary do tomboly jsou vítány.

Na setkání a příjemnou zábavu s vámi se těší

Váš výbor TNF

ISSN 0803-7213.

Dette er et tidsskrift for TSJEKKISK-NORSK FORUM, Org.nr.: 986 696 202, www.cz-forum.no .

Ansvarlig for dette nummer var Liba Janakova og Alena Bartonova (teknisk)

Redaksjon:c/o Liba Janáková, Rødtvetvn 18C, 0955 Oslo, libusjanak@hotmail.com Tel.: +47 2216 7475

Foreningens adresse: TNF, c/o Zdeněk Bartoň, Magnus gate 10, N-2004 Lillestrøm, Tel.: +47 6381 8222

Medlemskontingent: individuell hovedmedlem kr. 250,-, familiemedlemskap kr. 300,-, senior kr. 150,-

Konto nr.: 6241.06.04650